

Bilag 1.

Udkast til cirkulære om anklagemyndighedens behandling af sager vedrørende spirituskørsel m.v.

(Til politiet og anklagemyndigheden).

Ved lov nr. 00 af 1971 om ændring af færdselsloven. (Erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten m. v.), der er trådt i kraft den 1. januar 1971, er reglerne om kørsel i spirituspåvirket tilstand blevet ændret, idet den særlige straffebestemmelse for overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, eller §§ 16, stk. 3, 54, stk. 2, og 56, sammenholdt med § 16, stk. 1, der fandtes i § 69, stk. 1, 2. pkt., er blevet ophævet. Overtrædelse af de nævnte bestemmelser falder herefter ind under lovens almindelige straffebestemmelse, hvis strafferamme samtidig er blevet forhøjet, således at maksimum — som hidtil i spiritussager — er fastsat til fængsel i indtil 1 år.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen, at hensigten med denne har været at gennemføre en ændring af sanktionssystemet over for spirituspåvirkede motorførere, således at dette nærmes til det reaktionssystem, der anvendes over for overtrædelser af andre love.

I overensstemmelse hermed fastsættes følgende regler for anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1-3:

I. Overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1 (spirituspåvirkede motorførere).

1. Området for bødestraf — frihedsstraf.

Ved afvejning af, om der skal nedlægges påstand om bøde eller frihedsstraf, bør der tages hensyn til alle de omstændigheder, der kan belyse, i hvilket omfang den pågældende har været uegnet til at føre motorkøretøj. Der skal således tages hensyn til, hvad der foreligger oplyst om tiltaltes kørsel, spiritusforbrug og påvirkningsgrad.

Hvor ingen af de øvrige oplysninger fremtræder med særlig vægt, vil man som vejledende regel kunne gå ud fra, at der bortset fra gentagelsestilfælde kun bør nedlægges påstand om frihedsstraf, når man med den fornødne sikkerhed kan antage, at alkoholkoncentrationen i blodet på kørselstidspunktet har ligget over 1,20 ‰. I gentagelsestilfælde bør der i almindelighed nedlægges påstand om frihedsstraf; under særlig formildende omstændigheder kan påstanden dog indskrænkes til bøde.

2. Bødens størrelse.

Det hedder herom i betænkningen fra det folketingsudvalg, der har behandlet lovforslaget:

„Med hensyn til størrelsen af de bøder, der fremtidig skal anvendes, forudsætter udvalget, at der bliver tale om meget følelige bøder. De bøder, der skal bringes i anvendelse, skal ligge på et betydeligt højere niveau end det, man i øvrigt arbejder med over for færdselslovsovertrædelser. Det har under udvalgsarbejdet været nævnt, at førstegangsbøden — også under hensyn til længden af den frihedsstraf, som bøden er et alternativ til — bør ligge omkring en måneds nettoindtægt (når skatten er trukket). Man er imidlertid enig i, at der ikke bør formuleres en bestemt regel herom, idet udmålingen af bøden må ske under hensyntagen til den pågældendes samlede økonomiske forhold, herunder hans indkomstniveau, formue, forsørgerbyrder m. v.“

For at søge denne forudsætning opfyldt skal der i disse sager tilvejebringes fyldige oplysninger om tiltaltes økonomiske forhold.

3. Frihedsstraffens længde.

Folketingsudvalget har i sin betænkning tilsluttet sig straffelovrådets forslag i be-